

Ο Μητροπολίτης Μόρφου γράφει για τον Άγιο Αυξίβιο

[Εκκλησία της Κύπρου](#) / [Ι.Μ. Μόρφου](#)

Του Μητροπολίτου Μόρφου Νεοφύτου

Αυξίβιος ο πρώτος Επίσκοπος Σόλων και φωτιστής της θεοσώστου επαρχίας Μόρφου, πατρίδα του είχε τη μεγαλούπολη της Ρώμης. Οι γονείς αυτού ήσαν πλούσιοι στα υλικά αγαθά ειδωλολάτρες όμως στη θρησκεία. Ο άγιος είχε αδελφό και τ' όνομα αυτού Θεμισταγόρας.

Ο μακάριος Αυξίβιος ήταν ωραίος στην όψη, πράος στο πνεύμα και σώφρωνας στον λογισμό. Όταν, λοιπόν, έφτασε σ' έννομο ηλικία, ηθέλησαν οι γονείς του να τον συζεύξουν με γυναίκα. Ο νέος στην ηλικία και γέροντας στο φρόνημα Αυξίβιος έχοντας νουν ένθεο και τέλειο λογισμό, στον έρωτα της σαρκός απαντούσε με έρωτα θείο. Έκουνεν περί του Χριστού και πόθον είχε μεγάλο να γενεί χριστιανός.

Βλέποντας, λοιπόν, την προαίρεση των γονέων του, να τον δεσμεύσουν με τα δεσμά του γάμου, τον έκαναν ν' αναχωρήσει από τη Ρώμη για τα μέρη της Ανατολής. Διέπλευσε τη Ρόδο, το πέλαγος της Παμφυλίας και έφθασε στην Κύπρο, στην κώμη του Λιμνίτη. Το χωρίον αυτό ευρίσκεται παρά την θάλασσα, απέχει δε από την πόλη των Σόλων τέσσερα σημεία (στάδια).

Εκείνον τον καιρό ήταν η εποχή που ο Απόστολος του Χριστού Βαρνάβας ήλθε στην πατρίδα του την Κύπρο μαζί με τον ανιψιό του Μάρκο κατά τη δεύτερη του περιοδεία, αφού χωρίστηκε από τον Παύλο. Περιερχόμενοι όλη την Κύπρο, ήλθαν στη Σαλαμίνα όπου βρήκαν τον Ηρακλείδιο, τον Αρχιεπίσκοπο της νήσου. Ο Βαρνάβας τέλεσε τον καλό δρόμο της πίστεως και εδέχθη τον στέφανο του μαρτυρίου στην Κωνσταντία. Οι Ιουδαίοι όμως αναζητούσαν και τον Ευαγγελιστή Μάρκο. Αφού κατεδίωξαν αυτόν μέχρι τη Λήδρα – τη σημερινή Λευκωσία – εκρύβη ο Ευαγγελιστής του Χριστού για τρεις μέρες σ' ένα σπήλαιο. Ήταν μαζί του οι Απόστολοι Τίμων και Ρόδων. Διέβησαν τα βουνά του Χιονώδους όρους – του Τροόδους – και έφτασαν στην παραθαλάσσια κώμη του Λιμνίτη, όπου συνάντησαν εκεί τον μακάριο Αυξίβιο. Τους αποκάλυψε ο άγιος μας ότι πόθον έχει να γίνει χριστιανός.

Ο Μάρκος βλέποντας ότι ο Αυξίβιος είναι άντρας πλήρης πίστεως και λόγιος, αφού τον κατήχησε, τον βάπτισε στην πηγή του τόπου εκείνου και τον χειροτόνησε Επίσκοπο Σόλων. Τον δίδαξε δε πώς να κηρύξει το Ευαγγέλιο στην πόλη των Σόλων: «Επειδή η πόλις είναι γεμάτη από το σκότος των ειδώλων, δεν θα δεχθεί αμέσως το φως του Χριστού. Μην φανερώσεις στην αρχή ότι είσαι χριστιανός, αλλά να υποκριθείς τη θρησκεία των ειδώλων, διαλεγόμενος μαζί τους σαν να είναι νήπια γαλακτοτροφούμενα. Όταν γίνουν τέλειοι, τότε να μετάσχουν και της στερεάς τροφής της πίστεως». Και ο μεν Ευαγγελιστής Μάρκος απέπλευσε για την Αλεξάνδρεια, ο δε Αυξίβιος ανεχώρησε για την πόλη των Σόλων. Ο σοφός Αυξίβιος όταν έφτασε στους Σόλους, επέλεξε ως τόπο κατοικίας του την έξω της πόλεως περιοχή του Διός. Εφιλοξενείτο στον οίκου τού ιερέως των ειδώλων, υποκρινόμενος τη θρησκεία εκείνου. Πέρασε ικανός χρόνος και με την προσευχή

του και τη διάκρισή του, εκατανύχθη ο ιερέας των ειδώλων και εφωτίσθη πρώτος την αλήθεια του Χριστού. Με τούτον τον τρόπο συνέχισε αρκετό χρόνο και σε άλλους κατοίκους της πόλεως, έως έφτασε ο αρχιεπίσκοπος της νήσου Ηρακλείδιος. Εκείνες τις μέρες περιήρχετο ολόκληρη τη νήσο ο αγιότατος Αρχιεπίσκοπος αυτής Ηρακλείδιος και εγκαθιστούσε επισκόπους στις πόλεις κατόπιν γραπτής εντολής του Αποστόλου των εθνών Παύλου. Το μεν Επαφρά στην Πάφο, τον δε Τυχικόν στη Νεάπολη – Λεμεσό. Εις τους Σόλους δεν έπρεπε να χειροτονήσει τον Αυξίβιο, γιατί αυτός κατηξιώθη της αρχιεροσύνης από τον Απόστολο και Ευαγγελιστή Μάρκο. Ο άγιος Ηρακλείδιος παρώτρυνε τον ιεράρχη Αυξίβιο και Ευαγγελιστή Μάρκο. Ο άγιος Ηρακλείδιος παρώτρυνε τον ιεράρχη Αυξίβιο να εισέλθει στην πόλη και να φανερώσει την αλήθεια σε όλους τους κατοίκους. Εκεί ο Ηρακλείδιος «διεχάραξεν τύπον εκκλησίας επί της γης». Μικρά στο μέγεθος, μεγάλη όμως σε χάριν του Χριστού. Αφού τον δίδαξε κάθε εκκλησιαστικό κανόνα, όπως αυτός διδάχθηκε από τους αποστόλους, τον ασπάσθηκε «εν φιλήματι αγίω» και επορεύθη στη δική του πόλη.

Ο Άγιος Αυξίβιος ευθέως, χωρίς ν' αμελήσει, άρχισε την οικοδομή της εκκλησίας. Μετά την τελείωση αυτής εισήλθε και έρριψε τον εαυτό του εις το έδαφος και άρχισε να βοά στον Χριστό μετά δακρύων: «Δέσποτα Θεέ Παντοκράτωρ, δυνάμωσον και εμέ τον σον οικέτην και δος μοι μετά παρρησίας αφόβως κηρύξαι τον σον λόγον. Έμβαλε, Δέσποτα, εις την καρδίαν του λαού τούτου τον φόβον σου, φώτισον αυτούς τη ση χάριτι, όπως επιστρέψαντες εκ της πλάνης του διαβόλου επιγνώσουσιν δε τον μόνον αληθινόν Θεόν. Και ον απέστειλας Ιησούν Χριστόν...Τελείωσεν την προσευχή του και επορεύθη σε δημόσιον τόπον της πόλεως και άρχισε να διδάσκει την καλήν αυτού διδασκαλία. Εδόθη δε σ' αυτόν η χάρις της ίάσεως των ασθενών και εξεδίωκεν τ' ακάθαρτα πνεύματα. Όσοι δε είχαν αρρώστους, τους έφερον προς αυτόν και τους εθεράπευε με τη δύναμη του ονόματος του Χριστού. Εξήλθε η αγία φήμη του εις τα περίχωρα των Σόλων και μετέφερον τους ασθενείς των χωρίων εις την πόλη και, αφού τους εθεράπευε τας νόσους, έπίστευαν και τους εβάπτιζε εις τ' όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος.

Ένας τέτοιος αγαθός άνθρωπος από το χωριόν Σολοποτάμιον, που ονομάζετο και αυτός Αυξίβιος, ήλθε και έρριψε τον εαυτό του στα πόδια του Αγίου Ιεράρχου, ζητώντας του τη σφραγίδα του Χριστού. Εβαπτίσθη, εφωτίσθη και έμεινε για πάντα στον Επίσκοπο του, προκόπτοντας σε σοφία και χάρη, μιμούμενος κατά πάντα τον διδάσκαλό του. Αργότερα, η κατά Θεόν προκοπή του νεότερου Αυξιβίου, φανερώθηκε στον μεγάλο ιεράρχη με τούτο το σημείο. Ενώ ύπνωσε στο ύπαιθρο ο νεότερος να ξεκουρασθεί στη σκιά ενός δέντρου, πέρασε ο Επίσκοπος Αυξίβιος και είδε πλήθος μυρμήγκων να έχουν σχηματίσει ένα φωτοστέφανο γύρω από το

κεφάλι του νεότερου Αυξιβίου. Εθαύμασε ο ιεράρχης το γεγονός και αντελήφθη ότι ο στέφανος των μυργήκων προεμήνυε την αξία της ιεροσύνης, ότι έμελλε ο μαθητής να καθίσει εις τον θρόνο του καλού διδασκάλου. Μετά από αυτά έφτασαν από τη μεγάλη πόλη της Ρώμης ο Θεμισταγόρας - αδελφός του αγίου Αυξιβίου - μαζί με τη γυναίκα του τη μακαρία Τιμώ.

Αφού τους βάπτισε και αυτούς, τους χειροτόνησε και τους δύο διακόνους της Εκκλησίας. Σχεδόν όλοι οι κάτοικοι των Σόλων είπίστευσαν στον Θεόν του Αυξιβίου και έβλεπε ο άγιος ότι ο πρώτος ναός ήταν μικρός για το μεγάλο του ποίμνιο. Συνεργούντος του Θεού, ανήγειρε ναό μέγα και θαυμαστό, που έγινε ονομαστός σ' ολόκληρη την Κύπρο. Αφού όλα καλώς τα έκανε και την αρχιεροσύνη ετίμησε για πενήντα ολόκληρα χρόνια, έφτασε ο Μέγας Αυξίβιος στο τέλος του βίου του. Ο μεγάλος φωτιστής της επαρχίας των Σόλων και κατοπινής Θεομόρφου - Μόρφου, εκάλεσε κοντά του τον θεοτίμητο Αυξίβιο, τον πιστό μαθητή του, στον οποίο ανέθεσε την επισκοπή των λογικών προβάτων λέγοντας: «Σε εξελέξατο ο θεός ιερέα. Συ έση ποιμαίνων την ποίμνην του Χριστού». Την Τρίτη ημέρα «ακοή εγένετο εις πάσαν την πόλιν ότι Αυξίβιος ο πατήρ ημών μέλλει καταλύειν τον ανθρώπινον βίον». Συναθροίσθησαν όλοι στην Επισκοπή μετά κλαυθμού και οδυρμού μεγάλου και, αφού ασπάσθηκε έναν έκαστο, εν ειρήνη παρέδωσε το πνεύμα στον Κύριον και Θεό του Ιησού Χριστό.